

nar.

ID DS:

Zastoupen:

nar.

6

ID DS:

Vyřizuje/linka/tel.:

Bc. Veronika Mühlhansová

236 00 5518

Počet listů/příloh: 7/0

Datum:

29.04.2020

Č. j.:

MHMP 617968/2020/Muh

Spis. zn.:

S-MHMP 478127/2019/Muh

Rozhodnutí

Magistrát hlavního města Prahy, Odbor dopravněsprávních činností, oddělení přestupkového řízení, rozhodujíc v přenesené působnosti podle ust. § 31 odst. 2 zákona č. 131/2000 Sb., o hl. m. Praze, ve znění pozdějších předpisů, jako příslušný správní orgán podle ust. § 125e odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, po projednání věci v ústním jednání **v nepřítomnosti obviněného z přestupku a jeho zástupce** podle ust. § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, dnešního dne ve smyslu ust. § 67 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,

rozhodl takto:

provozovatel motorového vozidla tov. zn. Ford, registrační značky

nar.

ID DS:

(dále jen „obviněný“),

zastoupen

nar.

ID DS:

(dále jen „zástupce“),

se dopustil přestupku,

nebot' jako provozovatel vozidla v rozporu s ust. § 10 zákona č. 361/2000 Sb. nezajistil, aby dne 03.03.2019 v 08:58 hodin v Praze 9, ul. Poděbradské (v blízkosti sloupu VO č. 900425, směr centrum), při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

V daném případě byla s vozidlem registrační značky ■■■■ při řízení překročena nejvyšší dovolená rychlost. Dosud nezjištěný řidič dne 03.03.2019 v 08:58 hodin v Praze 9, ul. Poděbradské (v blízkosti sloupu VO č. 900425, směr centrum) – jel s mot. vozidlem tov. zn. Ford, registrační značky ■■■■ rychlostí **85 km/h** a nikoli v obci dovolenou rychlostí do 50 km/h. V tomto případě byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 88 km/h, která byla snížena o - 3 km/h, a to s ohledem na možnou odchylku měřicího zařízení, u něhož je tolerance: ± 3 km/h z naměřené rychlosti vozidla při jeho rychlosti do 100 km/h a ± 3 % z naměřené rychlosti, pokud by byla vyšší než 100 km/h (tj. že dosud nezjištěný řidič spáchal přestupek podle **ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3** zákona č. 361/2000 Sb., a to porušením ust. § 18 odst. 4 téhož zákona). Porušení pravidel ve shora uvedené době a předmětném místě bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích (dle **ust. § 125f odst. 2 písm. a)** zákona č. 361/2000 Sb.).

Výše popsaným jednáním se tak obviněný **dopustil přestupku** podle **ust. § 125f odst. 1** zákona č. 361/2000 Sb., porušením **ust. § 10 odst. 3** uvedeného zákona, za což se mu, ve smyslu **ust. § 125f odst. 4** zákona č. 361/2000 Sb., za použití **ust. § 125c odst. 5 písm. f)** téhož zákona,

ukládá pokuta ve výši **2 500 Kč**,

a dále povinnost podle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, **uhradit** Magistrátu hl. m. Prahy **náhradu nákladů řízení**, stanovenou v paušální částce **1 000 Kč** (slovy jeden tisíc korun českých).

Splatnost uložené pokuty a nákladů řízení se podle ust. § 46 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. stanovuje do **30 dnů** ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Na podkladě výše uvedeného správní orgán jmenovanou osobu poučuje, že je povinna pokutu a náklady řízení uhradit v rozhodnutím stanovené době, a to **bezhotovostní platbou** na příjmový účet MHMP (číslo účtu: **130016-5157998/6000**, konstantní symbol 0558, variabilní symbol č.: **6269078436**, IBAN: CZ98 6000 1300 1600 0515 7998, SWIFT: PMBPCZPP), nebo **poštovní poukázkou typu A** (číslo účtu: **1300160005157998/6000**, konstantní symbol **0379**, variabilní symbol č.: **6269078436**), popřípadě s výše uvedenými údaji **na pokladně** Magistrátu hl. m. Prahy, ulice Na Pankráci 1685/17, Praha 4, nebo **na pokladně** Magistrátu hl. m. Prahy, v budově Magistrátu hl. m. Prahy, Jungmannova 35/29, Praha 1.

Odůvodnění

Z došlého oznámení přestupku ze dne 07.03.2019 pod č. j. 55/169/2019 od orgánu Městské policie hl. m. Prahy a z šetření provedeného zdejším správním orgánem bylo učiněno nepochybné zjištění, že obviněný, jakožto provozovatel motorového vozidla (*provozovatel vozidla – dle ust. § 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. – je vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu – zákona č. 56/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů. – nebo obdobné evidenci jiného státu*) tov. zn. Ford, registrační značky ■■■■ v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. nezajistil, aby dne 03.03.2019 v 08:58 hodin v Praze 9, ul. Poděbradské (v blízkosti sloupu VO č. 900425, směr centrum), při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Porušení pravidel ve shora uvedené době a předmětném místě bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.

Uvedené zjištění správního orgánu je dále potvrzováno následujícími listinami:

- Fotodokumentace provedená orgánem Městské policie hl. m. Prahy mj. prokazuje, že mot. vozidlo tov. zn. Ford, registrační značky [REDAKCE] bylo zachyceno na snímku č.: **3631240** při překročení nejvyšší dovolené rychlosti za pomoci silničního rychloměru (č.: **CAM60001372**). Z popisu fotodokumentace dále vyplývá, že k porušení pravidel došlo v provozu na pozemních komunikacích dne 03.03.2019 v 08:58 hodin v Praze 9, ul. Poděbradské (v blízkosti sloupu VO č. 900425, směr centrum). V tomto případě byla silničním rychloměrem naměřena rychlost **88 km/h**, která byla snížena o - 3 km/h, a to s ohledem na možnou odchylku měřicího zařízení, u něhož je tolerance: ± 3 km/h z naměřené rychlosti vozidla při jeho rychlosti do 100 km/h a $\pm 3\%$ z naměřené rychlosti, pokud by byla vyšší než 100 km/h. Z fotodokumentace vyplývá, že v předmětném místě byla ve shora uvedené době nejvyšší dovolená rychlost stanovena na **50 km/h**. Fotodokumentace v daném případě prokazuje, že řidič s vozidlem registrační značky [REDAKCE] v předmětném místě překročil nejvýše dovolenou rychlost o **35 km/h**.
- Ověřovací list č. 8012-OL-70231-18 (výrobní číslo rychloměru CAM60001372) s datem vydání 16.05.2018 a koncem platnosti 15.05.2019, vydaný Českým metrologickým institutem, Okružní 31, 638 00 Brno, který prokazuje, že výše uvedený silniční rychloměr mohl být k měření použit, jelikož splňoval všechny požadované metrologické parametry a jeho funkčnost byla ověřena autorizovaným metrologickým střediskem: Český metrologický institut, Laboratoře primární metrologie, V Botanice 4, 150 72 Praha 5.
- Stanovisko orgánu Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, ze dne 18.04.2018, č. j. KRPA-146158-1/ČJ-2018-0000DI, k provádění měření rychlosti orgánem Městské policie hl. m. Prahy v součinnosti s Policií České republiky. Z obsahu stanoviska lze učinit dílčí závěr, že v daném případě měl orgán Městské policie hl. m. Prahy v předmětné době udělené oprávnění k měření rychlosti. Orgán Městské policie hl. m. Prahy prováděl měření rychlosti plně v souladu s ust. § 79a zákona č. 361/2000 Sb., neboť tuto činnost vykonával na místě určeném Policií České republiky a postupoval přitom v součinnosti s Policií České republiky.
- Záznam o lustraci v registru silničních vozidel, jímž bylo zjištěno, že v předmětné době byl provozovatelem motorového vozidla tov. zn. Ford, registrační značky [REDAKCE] nar. [REDAKCE]
- Protokol o ústním jednání o přestupku sepsaný dne 10.03.2020 správním orgánem v nepřítomnosti obviněného a jeho zástupce.

Správní orgán je proto na základě shora uvedeného nucen konstatovat, že obviněný svým jednáním porušil povinnost provozovatele vozidla.

Na základě shora uvedeného má správní orgán za prokázané, že obviněný svým jednáním porušil povinnost provozovatele vozidla (*tj. vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu – zákona č. 56/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů. – nebo obdobné evidenci jiného státu*), čímž se dopustil přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., porušením ust. § 10 odst. 3 uvedeného zákona (*právnícká nebo fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ust. § 10 zákona č. 361/2000 Sb. nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem*).

Obviněný žádným způsobem nereagoval na výzvu správního orgánu ze dne 15.03.2019 k uhrazení určené částky ve výši 1 000 Kč (doručena do DS dne 20.03.2019). Správní orgán následně dne 13.11.2019 zaslal výše uvedenému provozovateli druhou výzvu, kterou byl vyzván ke sdělení údajů potřebných k určení totožnosti řidiče, který v předmětný den a čas řídil výše uvedené vozidlo (doručena do DS dne 13.11.2019). Správní orgán obdržel od obviněného podání ze dne 22.11.2019, ve kterém uvedl, že vozidlo musel řídit on, neboť jej nikdo jiný nepoužívá.

Správní orgán tedy pokračoval dne 02.12.2019 tím, že obviněnému zaslal písemnost „Vyrozumění o zahájení řízení o přestupku – předvolání“, a termín ústního jednání byl nařízen na den 19.12.2019 v 10:00 hod. (doručeno do DS obviněného dne 02.12.2019). K nařízenému ústnímu jednání se obviněný nedostavil, přičemž svou neúčast žádným způsobem neomluvil. Z výše uvedeného je zřejmé, že správní orgán nemohl učinit ve věci rozhodnutí o zavinění obviněného z přestupku, je likoť provedeným dokazováním ve věci nebyl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému prokázáno. K věci nutno uvést, že se správní orgán ve svých závěrech opírá o judikaturu Nejvyššího správního soudu, rozsudek ze dne 10.04.2019, č.j. 1 AS 406/2018 – 34, který mj. uvádí cit.: „... k dostatečnému zjištění pachatele přestupku nepostačuje vycházet pouze z podání vysvětlení stěžovatele učiněným před zahájením přestupkového řízení. Ustanovení § 137 odst. 4 správního řádu totiž uvádí, že záznam o podání vysvětlení nelze použít jako důkazní prostředek. ... Správní orgány tak nemohly založit svá zjištění ohledně pachatele přestupku pouze na výše uvedeném sdělení stěžovatele.“ Dále je uvedeno cit.: „Ani v přestupkovém řízení tak nelze zjištění o totožnosti pachatele přestupku založit pouze na doznání určité osoby učiněné před zahájením přestupkového řízení.“ Obviněnému následně byla poslána písemnost „Usnesení o zastavení řízení“ ze dne 13.02.2020 (doručeno do DS dne 13.02.2020).

Dne 13.02.2020 byla obviněnému poslána písemnost „Vyrozumění o zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla a o nařízení ústního jednání“, termín ústního jednání byl nařízen na den 10.03.2020 v 10:00 hod. (doručeno do DS dne 13.02.2020).

Správní orgán obdržel dne 28.02.2020 do datové schránky podání, a to od [REDAKCE] nar. [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Obsahem podání bylo odvolání směřující proti usnesení o zastavení řízení ze dne 13.02.2020. Dne 04.03.2020 správní orgán obdržel do datové schránky plnou moc, která prokazovala zastupování obviněného jeho zástupcem.

Vzhledem ke skutečnosti, že v odvolání ze dne 28.02.2020 nebylo uvedeno v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost usnesení nebo řízení, jež mu předcházelo, vyzval správní orgán obviněného k doplnění těchto důvodů (doručeno do DS obviněného dne 06.03.2020, doručeno do DS zástupce dne 09.03.2020).

Následně správní orgán obdržel do datové schránky od zástupce podání ze dne 10.03.2020, prostřednictvím kterého omlouval svou neúčast při ústním jednání. Důvodem měla být karanténa po návratu z Itálie. Dále uvedl, že rozhodnutí o nařízení karantény zatím nebylo vydáno, lékaře však informoval (součástí podání). Zástupce navrhoval nový termín jednání a spojení řízení s dalšími řízeními, které jsou k osobě obviněného evidovány.

K této věci správní orgán uvádí, že zasláná omluva zcela jistě nebyla včasná. Zástupce se omluvil v den konání ústního jednání, čímž správnímu orgánu znemožnil jakoukoli reakci na vzniklou situaci. Pokud si byl zástupce vědom, že nebude v jeho moci se ke správnímu orgánu dostavit a svého klienta zastupovat, musel si být také vědom důsledků, které mohou tímto jeho jednáním nastat. Nutno dodat, že správní orgán do dnešního dne neobdržel žádné dokumenty, které by prokazovaly tvrzení zástupce o nařízené karanténě. Z uvedených důvodů správní orgán omluvu nepřijal a žádosti o nový termín ústního jednání nevyhověl.

Žádosti o spojení řízení nelze vyhovět, neboť případy, které jsou u zdejšího správního orgánu k osobě obviněného evidovány, jsou v odlišných fázích řízení.

K ústnímu jednání se tedy obviněný ani jeho zástupce nedostavili, a proto byla dne 10.03.2020 vyhotovena písemnost „Protokol o ústním jednání o přestupku provozovatele vozidla“, kdy jednání a dokazování bylo uskutečněno v jejich nepřítomnosti.

Od 01.07.2017 proběhla novelizace zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, přičemž došlo ke změně terminologie, kdy byl pojem **správní delikt** provozovatele vozidla nahrazen pojmem **přestupek** provozovatele vozidla. Podstata skutku však zůstává neměnná.

Správní orgán konstatuje, že byly naplněny znaky přestupku provozovatele vozidla, k čemuž zdejší orgán uvádí následující. Nejvyšší správní soud se již v rozsudku č.j.: 3 As 7/2014 - 21 zabýval otázkou přestupku provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f zákona o silničním provozu, kdy odpovědnost provozovatele vozidla je konstruována objektivní formou. Nelze však odhlédnout od rozsudků Nejvyššího správního soudu, které se zabývaly znaky přestupku obecně. Například již v rozsudku č.j.: 4 As 28/2006 - 67 Nejvyšší správní soud uvedl, že cit.: „*Platná právní úprava postihu porušování právních povinností právnickou osobou je založena na odpovědnosti právnické osoby za správní delikt. Rozumí se jím protiprávní jednání právnické osoby, jehož znaky jsou stanoveny zákonem, které ukládá správní úřad (orgán) trestní sankci stanovenou zákonem. Subjektem odpovědnosti je právnická osoba jako celek. K uplatnění odpovědnosti za správní delikt právnické osoby je nutné, aby jednání naplňovalo jak obecné znaky (protiprávnost jednání, existence odpovědné osoby, trestnost stanovená zákonem), tak znaky některé konkrétní skutkové podstaty uvedené ve zvláštním zákoně. Znaky určující skutkovou podstatu se člení na znaky charakterizující objekt, objektivní stránku, subjekt a subjektivní stránku deliktu. Zásadně je nutné naplnit materiální znak deliktu. Individuální objekt, který má každá skutková podstata, vyjadřuje konkrétní jednotlivý zájem, proti kterému delikt směřuje a k jehož ochraně je příslušné ustanovení určeno.*“

Tyto právní závěry tak zdejší orgán aplikoval na předmětný případ a dospěl k závěru, že v dané věci není nutné zvlášť se v odůvodnění rozhodnutí zabývat jednotlivými znaky skutkové podstaty přestupku provozovatele vozidla, neboť již samotné znění ustanovení § 125f zákona o silničním provozu v souvislosti s podklady pro vydání rozhodnutí založené ve spisovém materiálu značí, že byly naplněny jak formální znaky, tak materiální aspekt přestupku provozovatele vozidla. Dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se mimo jiné fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 téhož zákona nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Jelikož s výše konkretizovaným vozidlem nebylo respektováno ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., je evidentní, že nebyly dodržovány pravidla silničního provozu, resp. povinnosti blíže neidentifikovaného řidiče.

Formální znaky přestupku provozovatele vozidla (subjekt – fyzická osoba; subjektivní stránka - forma objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla; objekt - bezpečnost silničního provozu vyplývající ze samotného znění ustanovení 125f odst. 1 zákona o silničním provozu; objektivní stránka - provozovatel vozidla nezajistil dodržování pravidel silničního provozu vzhledem k prokázanému výsledku) byly v daném případě naplněny a dle názoru zdejšího orgánu k tomuto závěru dostačuje splnění zákonem stanoveným podmínek a jejich podložení spisovou dokumentací bez dalšího.

K vyvození odpovědnosti za přestupek dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu tedy postačuje samotný fakt porušení, resp. nesplnění povinnosti stanovené zákonem. Odpovědnosti za tento přestupek se lze zprostit pouze za okolností předvídaných ustanovením § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu - užití vozidlo by bylo před spácháním přestupku odcizeno nebo by byla odcizena tabulka registrační značky či by bylo požádáno o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel. Pouze při naplnění těchto liberačních důvodů je možné zprostit se odpovědnosti za přestupek dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb.

Co se týče materiálního znaku přestupku provozovatele vozidla, Nejvyšší správní soud již několikrát judikoval, že pro kvalifikaci určitého protiprávního jednání jako přestupku, je nutné kromě formálních znaků naplnit i materiální stránku přestupku, tedy jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti. V daném případě dospěl zdejší orgán opět k závěru, že není nutné posuzování materiálního znaku přestupku blíže rozvádět, neboť společenská nebezpečnost vyplývá ze samotného znění ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu - provozovatel vozidla je povinen zajistit, aby při užití jím provozovaného vozidla v provozu na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče, resp. pravidla silničního provozu. Z uvedeného jasně vyplývá, že cílem uvedeného ustanovení je dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích, neboť jejich nedodržením dochází k minimálně ohrožení bezpečnosti silničního provozu.

Při určení druhu a výměry správního trestu správní orgán rozhodoval za použití ust. § 37, 38, 39 a 40 zákona č. 250/2016 Sb.

Správní orgán uložil v daném případě správní trest – pokutu a její výměru v zákonem stanoveném rozpětí. Podle ust. § 125c odst. 5 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., se ukládá pokuta od **2 500 Kč do 5 000 Kč**. V souladu s ust. § 37, 38, 39 a 40 zákona č. 250/2016 Sb. pak přihlédl k závažnosti přestupku, ke způsobu jeho spáchání a následku, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění a k osobě pachatele a ke skutečnosti, že jednáním shora jmenované osoby byla naplněna skutková podstata přestupku. Správní orgán konstatuje, že jako polehčující okolnost lze hodnotit spáchání přestupku v rámci objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla, a dále také to, že při jeho spáchání nedošlo ke škodě na majetku či újmě na zdraví. Jako přitěžující okolnost lze hodnotit skutečnost, že se jedná o přestupek týkající se překročení dovolené rychlosti. Uvedeným jednáním došlo k porušení důležité povinnosti, což mohlo mít za následek nebezpečí pro lidský život nebo zdraví. Dosud nezjištěný řidič nebral na vědomí, že brzdná dráha se při takové rychlosti nebezpečně prodlužuje. V důsledku překročení nejvyšší dovolené rychlosti dochází často k velmi závažným dopravním nehodám s následky na životech a zdraví účastníků provozu na pozemních komunikacích. K takovému následku může dojít i tím, že nastane krizová situace, k jejímuž vzniku může dojít nezávisle na vůli řidiče, který překračuje dovolenou rychlost, např. vliv technické závady či chování ostatních účastníků provozu. V takových případech se pak pro výrazné překročení dovolené rychlosti jízdy jedním řidičem snižuje možnost dalších účastníků silničního provozu krizovou situaci bezpečně vyřešit, neboť tímto jednáním dochází ke snížení času potřebného pro vyhodnocení nastalé situace, správné reakce a možnost manévrování k odvrácení případně hrozícího nebezpečí. V souvislosti se shora uvedenými skutečnostmi je správní orgán toho názoru, že stanovená sankce je pro provozovatele dostačující, a že se z ní náležitě poučí.

Ve smyslu ust. § 125f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. se k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek podle ust. § 125f odst. 1 téhož zákona nevyžaduje zavinění.

Vzhledem k těmto skutečnostem a k zajištění výchovného cíle, považuje správní orgán druh a výměru správního trestu, tj. pokutu, kterou uložil v nejnižší možné výměře zákonné sazby, za odůvodněný, přiměřený a v plné míře respektující ust. § 37, 38, 39 a 40 zákona č. 250/2016 Sb.

Správní orgán tedy v souladu s ust. § 3 a ust. § 50 zákona č. 500/2004 Sb. shledal dostatek podkladů pro rozhodnutí o odpovědnosti provozovatele za spáchaný přestupek, a proto rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Kromě uloženého správního trestu pokuty za spáchání protiprávního jednání bylo v předmětné věci pachateli přestupku zdejším správním orgánem uloženo za povinnost uhradit, podle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, uhradit Magistrátu hl. m. Prahy náhradu nákladů řízení, stanovenou v paušální částce **1 000 Kč**. Tato částka se ukládá pachatelům, kteří se dopustili přestupku projednávaného příslušným správním orgánem, aby se podíleli určitou měrou i na úhradě nákladů, které státu v souvislosti s jejich postihem vznikly. V tomto smyslu jde o „službu“ státu spoluobčanům, konec konců i samotným obviněným, spočívající v zabezpečení určité míry spravedlnosti i jistoty, že přestupky – a hlavně jejich pachatelé – nezůstanou bez potrestání. Tato paušální náhrada nákladů ani zdaleka nedosahuje skutečných nákladů, které s postihem protiprávní činnosti vznikly, jedná se spíše o symbolickou částku. Zdejší správní orgán zastává názor, že náhrada nákladů řízení byla uložena plně v souladu se zákonem v uvedené paušální částce, přičemž v daném případě neshledal žádný důvod, aby zcela nebo zčásti upustil od stanovení této povinnosti, proto o ní a o její výši rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Zdejší správní orgán ve věci přestupku zahájil řízení, neboť shledal důvody k jeho projednání poté, co nejdříve učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a ve smyslu ust. § 125f odst. 5 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.

Vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným, se dle ust. § 32 odst. 2 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. přerušuje promlčecí doba.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno **podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho oznámení** k Ministerstvu dopravy, Odboru agend řidičů, a to **prostřednictvím oddělení přestupkového řízení, Odboru dopravněsprávních činností, Magistrátu hl. m. Prahy**, se sídlem Na Pankráci 1685/17, 140 21 Praha 4 (ust. § 83 a ust. § 86 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.). Lhůta k podání odvolání začíná běžet dnem následujícím ode dne oznámení (doručení) tohoto rozhodnutí. V případě že byla písemnost uložena u provozovatele poštovních služeb a nebyla dříve adresátem vyzvednuta, považuje se desátý den od připravení písemnosti k vyzvednutí za den doručení (ust. § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.). Lhůta k podání odvolání počíná v takových případech běžet dnem následujícím po uplynutí 10. dne, kdy byla písemnost připravena k vyzvednutí. Dokument, který byl dodán do datové schránky, je doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se tato osoba do datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty (ust. § 17 odst. 3, 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů). **Odvolání musí mít náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.** Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis (ust. § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb.). Odvolání včas podané má odkladný účinek (ust. § 97 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb.).

Bc. Veronika Mühlhansová
referentka správního řízení
podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

1. spis,
2. [redacted] nar. [redacted]
bytem [redacted] PSC [redacted] ID DS: [redacted]
3. [redacted] nar. [redacted]
[redacted] ID DS: [redacted]

**Veronika
Mühlhans
ová** Digitálně
podepsal Veronika
Mühlhansová
Datum: 2020.05.04
10:21:58 +02'00'